

for saadanne Landbrugere, som vel er solvente, men som ikke er i Stand til at fremskaffe det fornødne til Dækning af forfaldne eller til Juni Termin 1932 forfaldende Ydelser.

Venstre har i sit i Folketinget den 26. September 1931 forelagte Lovforslag om Udlaan af Erhvervenes Laanefond til Ejere og Brugere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord og om Udlaan til særlig vanskeligt stillede Landbrugere § 11 givet Anvisning paa en effektiv Hjælp for saadanne Landbrugere, men da dette Forslag har mødt afgjort Modstand fra Regeringens og et Flertals Side i Folketinget, og der ikke i det Udvalg, hvortil Forslaget er henvist, har været nogen Mulighed for at opnaa en saglig Behandling af Forslaget, har Mindretallet søgt at opnaa Tilslutning til en saadan Ændring af det foreliggende Lovforslag, som vilde gøre dette anvendeligt til Formaalet, sikre de nødstedte Laantagere en ligelig Behandling og beskytte offentlige Laaneinstitutioner mod katastrofale økonomiske Følger af nødvendig Henstandsgiven.

Hertil udkræves, at der, hvor Parternes Forhold nødvendiggør dette, kan ydes Statsgaranti for senere Betaling af Ydelser, hvormed Henstand er givet, eventuelt af Statskassen indbetales forfaldne Ydelser, og at Skyldneren faar Adgang til gennem et passende Antal Terminer at afdrage Beløbet, uden at Kreditorens Retskrav mistes.

Af Hensyn til de eventuelle Følger for Statskassen har Mindretallet indskrænket sit Forslag til at omfatte kun een Termins Ydelse; Risikoen for Tab ved Statens Garanti og eventuelle Indbetalingspligt er søgt fjernet for det første derved, at Staten for det Beløb, hvorom Talen er, indtræder paa den hidtidige Kreditors Plads med Hensyn til Sikkerhed, og for det andet, at Garantien gøres afhængig af, at der er Sikkerhed for Beløbet i den pantsatte Ejendom.

Da en Termins Ydelser af Pantegæld ligger omkring 60 à 70 Mill. Kr. for samtlige Landbrugsejendomme, og da den fore-

slaaede Garanti kun vil blive fornøden i et Mindretal af de Tilfælde, i hvilke Henstand er begæret, og Garantien tør antages kun at blive effektiv for et begrænset Tal blandt disse, vil det Garantibeløb, hvorom Talen er, utvivlsomt kunne holdes indenfor rimelige Grænser, og de Tilfælde, der forudsætter øjeblikkelig kontant Støtte, vil neppe fordre noget stort Beløb i Forhold til Sagens Betydning for Bevarelse af Hjem og Bedrift for mange Landbrugere.

Mindretallet har erklæret sig rede til at fastsætte et Maksimum, indenfor hvilket Garantisummen skal holdes, og til at fastsætte en saa lang Frist for Afgivelse af Begæring om Henstand mod Statsgaranti, at Opgavens finansielle Virkning samlet kan optages til Overvejelse og Afgørelse.

Det har imidlertid ikke været muligt for Mindretallet at opnaa Tilslutning fra Regeringens eller Flertallets Side; man har fastholdt det Grundprincip, hvorpaa Lovforslaget er bygget, at Laangiveren alene skal bære Risikoen ved Henstanden, som Staten kan paatvinge ham, og tage, uden Støtte fra Staten under nogen Form, de finansielle Vanskeligheder, som deraf kan flyde for ham.

Mindretallet indskrænker sig derfor til at stille det Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag, som man har fremsat som Grundlag for Forhandlingen i Udvalget, i Haab om, at der under Forslagets fortsatte Behandling skal aabne sig Mulighed for Fremme af Mindretallets Krav, som hidtil ikke har været opnaaelig.

Da saavel Ejere af Fiskerfartøjer som Haandværkere paa Landet i følelig Grad rammes af Krisen, har man ogsaa medtaget disse i Ændringsforslaget, hvis tilsvarende Forhold maatte indtræde for dem som de for Landbruget omhandlede.

Lovforslaget vil efter Mindretallets Opfattelse ikke ved de af Justitsministeren foreslaaede uvæsentlige Ændringer blive forbedret, men Lovforslaget vil selv med disse Ændringer fremdeles være uegnet til Løsning af den foreliggende Opgave, og Mindretallet har derfor ikke fundet Anledning til at tiltræde disse Ændringer.